

॥ ३९ ॥ ४० ॥ प्रक्रीडितायाः प्रकृष्टं क्रीडितं यस्याः विवृणोतु अपसारयतु ॥ ४१ ॥ तस्मिन्कामवायुसाहाय्यके इंद्रेण विहिते संदिष्टे सति ॥ ४२ ॥ इति आदिपर्वणि नैलकंठीये भारतभावे दीपे एकसप्त

यमश्च सोमश्च महर्षयश्च साध्या विश्वे वा लखित्याश्च सर्वे ॥ एतेऽपि यस्योद्विजंते प्रभावात्तस्मात्कस्मान्मादृशी नोद्विजेत ॥ ३९ ॥ त्वयैव मुक्ता च कथं समीपमृषे
र्न गच्छेयमहं सुरेन्द्र ॥ रक्षां तु मे चित्तय देव राजयथा त्वदर्थं रक्षिताऽहं चरेयं ॥ ४० ॥ कामं तु मे मारुतस्तत्र वासः प्रक्रीडिताया विवृणोतु देव ॥ भवेच्च मे मन्म
थस्तत्र कार्ये सहायभूतस्तु तव प्रसादात् ॥ ४१ ॥ वनाच्च वायुः सुरभिः प्रवायात्तस्मिन्काले तमृषिर्लोभयन्त्याः ॥ तथेत्युक्त्वा विहिते चैव तस्मिंस्ततो ययौ साश्रमं
कौशिकस्य ॥ ४२ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि संभवपर्वणि शकुंतलोपाख्याने एकसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७१ ॥ ॥ ७२ ॥ ॥ ७३ ॥ कण्व
उवाच एवमुक्तस्तथा शक्रः संदिदेश सदा गतिं ॥ प्रातिष्ठत तदा काले मे न का वायुना सह ॥ १ ॥ अथापश्यद्वारो हातपसादग्धकिल्बिषं ॥ विश्वामित्रं तप्य
मानं मे न काभीरुराश्रमे ॥ २ ॥ अभिवाद्य ततः सातं प्राक्रीडदृषिसन्निधौ ॥ अपोवाह च वासोऽस्या मारुतः शशिसन्निभं ॥ ३ ॥ साऽगच्छत्वरिता भूमिं वासस्त
दभिलिप्सती ॥ स्मयमाने वसव्रीडं मारुतं वरवर्णिनी ॥ ४ ॥ पश्यतस्तत्र तत्रर्षेरप्यग्निसमतेजसः ॥ विश्वामित्रस्ततस्तां तु विषमस्थामनिदितां ॥ ५ ॥ गृद्धां
वाससि संभ्रांतां मे न कां मुनिसत्तमः ॥ अनिर्देश्य वयोरूपामपश्यद्विद्वतां तदा ॥ ६ ॥ तस्या रूपगुणान्दृष्ट्वा सतु विप्रर्षभस्तदा ॥ चकार भावं संसर्गात्तया
कामवशंगतः ॥ ७ ॥ न्यमंत्रय तचाप्येनां साचाप्यैच्छदनिदिता ॥ तौ तत्र सुचिरं कालमुभौ व्यहरतां तदा ॥ ८ ॥ रममाणौ यथा कामं यथैकदिवसं तथा ॥ जन
यामास समुनिर्मेनकायां शकुंतलां ॥ ९ ॥ प्रस्थे हि मवतोरम्ये मालिनीमभितोनदीं ॥ जातमुत्सृज्य तं गर्भं मे न कामालिनीमनु ॥ १० ॥ कृतकार्या ततस्तूर्णम
गच्छच्छक्रसंसदं ॥ तं वने विजने गर्भं सिंहव्याघ्रसमाकुले ॥ ११ ॥ दृष्ट्वा शयानं शकुनाः समं तात्पर्यं वारयन् ॥ नेमां हिं स्युर्वने बालां क्रव्यादामांसगृद्धिनः ॥
॥ १२ ॥ पर्यरक्षंततां तत्र शकुंता मे न कात्मजां ॥ उपस्पृष्टुंगतश्चाहमपश्यं शयितामिमां ॥ १३ ॥ निर्जने विपिने रम्ये शकुंतैः परिवारितां ॥ आनयित्वा ततश्चै
नां दुहित्वेन्यवेशयं ॥ १४ ॥

तितमोऽध्यायः ॥ ७१ ॥ ॥ ७२ ॥ ॥ ७३ ॥ एवमुक्त इति सदीर्घातिवायुं ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ गृद्धां सतां विद्वतां अनाच्छादितां ॥ ६ ॥ भावं संसर्गात्संदर्शनात्तस्यां मनश्चका
रतया हेतुभूतया ॥ ७ ॥ न्यमंत्रयत एहीत्याकारित्वान् व्यहरतां विहारं चक्रतुः ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ उपस्पृष्टुं आन्धिकं जलकार्यं कर्तुं ॥ १३ ॥ १४ ॥